

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Hany Ptáčkové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

Š.N.

bytem ■■■■

zastoupen advokátem JUDr. Ing. Janem Vychem,
sídlem Lazarská 11/6, Praha 2,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje,
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2,

za účasti osob zúčastněných: 1. ■■■■

sídlem ■■■■

2. ■■■■

sídlem ■■■■

zastoupen advokátem JUDr. Milanem Štětinou,
sídlem Jiráskova 614/11, Česká Lípa,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2017, č. j. OD 883/2017-6/280.9/Hk,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 8. 2017, č. j. OD 883/2017-6/280.9/Hk, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 31. 5. 2017, sp. zn. 1051/2017/ODS/PDS/2017/ZUK a č. j. 35384/2017, jímž byla povolena uzavírka a zvláštní užívání vymezených pozemních komunikací za účelem pořádání automobilové soutěže RALLY BOHEMIA 2017.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že správní orgán prvního stupně v řízení o vydání svého výše označeného rozhodnutí nejednal s žalobcem jako s účastníkem řízení, neboť jej za účastníka řízení nepovažoval, přičemž žalobce se až do vydání rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou do správního řízení s tvrzením o svém účastenství nepřihlásil. Žalobce, jenž je vlastníkem nemovitostí sousedících s jednou z pozemních komunikací, která byla předmětem rozhodnutí magistrátu, tak učinil až po vydání prvostupňového rozhodnutí ve věci. Za této situace dle žalovaného nebylo na místě vydání rozhodnutí o účastenství dle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť správní orgán prvního stupně již byl svým rozhodnutím ve věci vázán, přičemž žalobce měl možnost hájit svá práva cestou podání odvolání, což také učinil.
3. K samotnému posouzení otázky účastenství ve správním řízení o povolení uzavírky a objízdky dle § 24 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, a v řízení o povolení zvláštního užívání pozemních komunikací dle § 25 odst. 6 písm. e) zákona o pozemních komunikacích žalovaný uvedl, že zákonodárce v těchto ustanoveních označil okruh osob, s nimiž správní orgán věc projedná, tedy povede řízení. V řízení o povolení uzavírky je účastníkem dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu žadatel, účastníky podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou pak subjekty výslovně uvedené v § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, tedy vlastník uzavřené pozemní komunikace, vlastník (vlastníci) pozemní komunikace na objízdné trase, obce, jejichž zastavěné území je dotčeno uzavírkou či objíždkou a případně dotčený provozovatel dráhy. V řízení o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace je účastníkem především žadatel, vedlejšími účastníky pak jsou vlastníci dotčených komunikací. V tomto typu řízení je posuzováno výhradně užívání pozemních komunikací, proto není vedlejším účastníkem nikdo jiný, než jejich vlastníci, což

plyne z § 25 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Uvedené závěry jsou podpořeny i soudní judikaturou, žalovaný konkrétně poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/2015-46, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 28. 5. 2014, č. j. 59 A 59/2013-40, či rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2014, č. j. 22 A 123/2012-22.

4. Žalovaný v závěru svého rozhodnutí uzavřel, že žalobce nebyl účastníkem předmětného správního řízení. Z tohoto důvodu nebyl ani dle § 81 odst. 1 správního řádu oprávněn podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný proto odvolání žalobce jako nepřipustné zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu.
5. Žalobce v podané žalobě uvádí, že je vlastníkem pozemků p. č. ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ a svědčí mu právo užívání pozemků p. č. ■■■, ■■■ a ■■■, vše v k. ú. Rychnov u Jablonce nad Nisou. Tyto pozemky bezprostředně sousedí s komunikací, které se týká rozhodnutí o povolení zvláštního užívání komunikace. Rally Bohemia je pořádána již několik let v obdobné trase, žalobce je v důsledku této akce omezen ve svém vlastnickém a užívacím právu. Je ohrožena bezpečnost osob pohybujících se s jeho souhlasem na jeho pozemcích i hospodářských zvířat, je omezen v přístupu do svého domu. V souvislosti s rally dochází k nepovolenému vstupu osob na jeho pozemky, k poškozování a znečišťování těchto pozemků. Dva dny před závodem si závodníci pravidelně projíždějí trať, přičemž nerespektují dopravní předpisy. Pořadatelé po skončení akce v minulosti odstraňovali podél trati umístěné balíky slámy až se zpožděním několika týdnů. Rychlostní zkouška se každoročně koná v době senoseče, která vzhledem k počasí musí proběhnout ve správnou dobu. Zákaz jízdy po předmětné pozemní komunikaci tuto činnost maří. Se závodem je rovněž spojen nadměrný hluk. Dne 30. 6. 2017 jeden z pořadatelů poškodil balíkem slámy bránu na pastvinách. Z toho je zřejmé, že opatření související se závodem zasahují i do pozemků sousedících s předmětnou komunikací. Žalobce však k takovému počínání nedal jako účastník správního řízení souhlas. Dne 2. 7. 2017 parkovala na pozemku žalobce auta pořadatelů, v důsledku čehož došlo i ke slovnímu konfliktu. Poblíž domu žalobce došlo v průběhu rally ke dvěma nehodám závodníků, čímž došlo k poškození stoleté lípy a poškození sloupu vysokého napětí. Žalobce byl tedy několik hodin bez elektrické energie. Úklid po závodě pak probíhal zcela nedostatečně.
6. Žalobce rozporuje napadené rozhodnutí žalovaného z důvodu nesprávného právního závěru v otázce jeho účastnictví ve správním řízení. Žalobce se považuje za účastníka předmětného řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť je osobou, která může být rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech a povinnostech. Odkaz žalovaného na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/2015-46 je dle žalobce nepřiléhavý, když případ řešený Nejvyšším správním soudem se týkal pouze § 24 zákona o pozemních komunikacích, řízení dle § 25 uvedeného zákona však má úpravu jinou, přičemž otázku účastnictví v něm je třeba posuzovat dle správního řádu, což plyne i z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 28. 5. 2014, č. j. 59 A 59/2013-

40. Z posledně uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci dále vyplývá, že pro vznik účastenství postačí pouhá potence přímého dotčení práva. V případě řešeném Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci se nicméně žalobkyni nepodařilo prokázat dotčení v jejích právech. Není však možno souhlasit se závěrem krajského soudu, že řízení o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace je natolik specifickým, že je potenciální možnost dotčení práv vlastníka sousedního pozemku vyloučena. Takový rigidní výklad by znamenal odepření jediné možné preventivní ochrany práv dotčeného subjektu.

7. Přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích, kterou příslušný správní úřad v tomto případě stanovil, dle žalobce upravuje mj. tzv. nebezpečnou zónu, jako kterou měl pořadatel rally označit nebezpečný prostor podél trati, jenž měl být zajištěn kovovými zábranami a balíky slámy. To vše bez souhlasu vlastníků sousedních pozemků. Z toho je zřejmé, že věc se týká i okolních pozemků. Žalobce odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2006, sp. zn. I. ÚS 50/03, zdůrazňující právo vlastníka účastnit se řízení před orgány veřejné moci, ve kterých je jeho vlastnické právo omezováno. Žalobce se nemůže spokojit s doporučením, aby škody, které případně vzniknou, řešil až ex post civilní žalobou s tím, že preventivně není možno dělat nic. Zároveň je přesvědčen, že není namístě použití svépomoci, když jeho námitky je možno projednat ve správním řízení, které trasu závodu projednává a povoluje.
8. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2014, č. j. 22 A 123/2012-22, jde dle názoru žalobce o odkaz nepřipadný až zavádějící, neboť Krajský soud v Ostravě sice vyslovil závěr, že silniční správní úřad v řízení dle § 25 zákona o pozemních komunikacích neřeší otázky ochrany vlastnického práva k pozemkům dotčeným zvláštním užíváním komunikace, nicméně tehdy šlo o zvláštní způsob užívání komunikace spočívající ve zřízení venkovní zahrádky ke kavárně, která je celosezónní záležitostí. Je tedy zřejmé, že šlo o jiný případ, než je zvláštní užívání v souvislosti s rally. Žalobce není schopen se civilní žalobou účinně a včas domoci ochrany v souvislosti s krátkodobou rally. Premisa, že je vhodnější volit cestu ex post nápravy než cestu prevence, je v rozporu se zásadou, že každý má dbát svých práv i se zásadou vyjádřenou v § 2 odst. 3 správního řádu, že správní orgán má šetřit práva a oprávněné zájmy osob, kterých se jeho činnost dotýká. Rozdílnost ve vymezení okruhu účastníků a okruhu osob dávajících podkladová vyjádření lze demonstrovat např. na úpravě § 109 a § 110 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. I v případech, kdy zvláštní právní předpis stanoví okruh účastníků řízení, není dle žalobce automaticky vyloučena aplikace § 27 odst. 2 správního řádu. Správní orgán se měl ptát, koho užívání komunikace či omezení užívání komunikace přímo ovlivní na jeho právech. Pro posouzení otázky účastenství je pak rozhodující intenzita zásahu a jeho bezprostřednost. Např. Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 10 Ca 381/2007-113 dovedl, že v řízení o vydání souhlasu k provozování zařízení ke sběru, výkupu a využívání odpadů a souhlasu s provozním řádem takového zařízení dle § 14 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, mohou mít za splnění podmínek § 27 odst. 2 správního řádu postavení účastníků řízení i vlastníci

sousedních pozemků. Ustanovení § 14 odst. 7 zákona o odpadech přitom za účastníka označuje pouze obec.

9. Žalobce dodává, že ani odkaz napadeného rozhodnutí na rozhodování o povolení dle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích neobstojí. V rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky Liberec je prejudikatorně vycházeno z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2011, č. j. 1 As 78/2011-58, jenž nicméně po povolení připojení komunikace počítá s následným územním a stavebním řízením, v němž mohou dotčené osoby hájit svá práva. V projednávané věci však žalobce žádnou možnost obrany svých práv v jiném řízení nemá. Silniční správní úřad je tak povinen zkoumat dopady svého rozhodnutí v komplexnosti sám. Jako ústavně konformní nelze obhájit rozhodnutí, které poškozuje práva třetích osob s odůvodněním, že daný správní orgán neměl pravomoc k nim přihlédnout a že měl pouze mechanicky posuzovat soulad textu žádosti a příloh se zákonem o pozemních komunikacích a jeho prováděcí vyhláškou.
10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný sdělil, že navrhuje, aby soud podané žalobě nevyhověl, a to z důvodů uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. ■■■, jakožto osoba zúčastněná na řízení, navrhl zamítnutí žaloby a k věci se písemně vyjádřil tak, že žalobce nebyl účastníkem řízení před správním orgánem. Tento závěr je podepřen i soudní judikaturou, na niž osoba zúčastněná poukazuje. Není možné, aby v řízení o jakémkoli zvláštním užívání komunikace silniční správní úřad zjišťoval všechny vlastníky nemovitých věcí sousedících s pozemní komunikací, když by se často jednalo o desítky či stovky vlastníků. Osoba zúčastněná se dále blíže vyjádřila k organizaci a průběhu samotného závodu. Uvedla, že trasa vede ve vzdálenosti 18 m od domu žalobce, popsala praxi při umísťování balíků slámy na krajnici, nikoli na sousední pozemky. Žalobce byl o konání rally informován předem včetně kontaktu na pořadatele. Při uzavírce 100 km není možno kontaktovat všechny majitele přilehlých pozemků, kteří často ani nejsou k zastižení. Žalobce sám neumožnil pořadateli umístění cedulek se zákazem vstupu. Za vyvalení sloupku při neopatrné manipulaci s balíkem se pořadatel omluvil a vyplatil dohodnutou částku. Závodníci jsou povinni dodržovat předepsanou rychlost, která je online sledována. Nehody se bohužel stávají, a to i při běžném silničním provozu. Za poškození sloupu elektrického vedení obdržela náhradu společnost ČEZ, osoba zúčastněná nemá informaci o tom, že by náhradu škody požadoval kdokoli jiný. V následujícím roce trasa Rally Bohemia kolem žalobce nevede. Žalobce má možnost zjistit osobu pořadatele rally na svém obecním úřadě, který dává souhlas s uzavírkou cca půl roku předem. Rally Bohemia je pro region přínosem, neboť přitahuje značné množství osob a patří k nedílné součásti naší kultury.
12. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 28. 3. 2017 obdržel Magistrát města Jablonce nad Nisou žádost XX o povolení uzavírky a zvláštního užívání pozemních komunikací specifikovaných v příloze žádosti v souvislosti s pořádáním automobilového závodu Rally Bohemia 2017. Téhož dne vyhotovil magistrát oznámení o zahájení správního řízení, které zaslal účastníkům řízení a dotčeným

orgánům, nikoli žalobci. Za souhlasu Policie ČR, dotčených obcí a správců předmětných pozemních komunikací vydal magistrát dne 31. 5. 2017 rozhodnutí o povolení uzavírky a zvláštního užívání pozemních komunikací. Dne 19. 6. 2017 magistrát obdržel od žalobce oznámení o vstupu účastníka do správního řízení a žádost o zaslání vydaného rozhodnutí. Dne 29. 6. 2017 obdržel magistrát od žalobce odvolání proti vydanému rozhodnutí, které bylo později doplněno s tím, že jde i o žádost o opatření proti nečinnosti, neboť nebylo vydáno rozhodnutí dle § 28 odst. 1 správního řádu. Magistrát následně přípisem informoval žalobce, že není účastníkem správního řízení, a předložil spis žalovanému, jenž dne 14. 8. 2017 vydal napadené rozhodnutí o odvolání žalobce. Usnesením ze dne 15. 8. 2017 žalovaný následně rozhodl, že žádosti o ochranu před nečinností nevyhovuje, a sdělením ze dne 25. 8. 2017 žalobce informoval, že neshledal důvodů k zahájení přezkumného řízení.

13. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. K projednání věci bylo nařízeno ústní jednání, při němž účastníci řízení, jakož i osoba zúčastněná ■■■■■, setrvali na svých dosavadních stanoviscích, jak byla popsána výše. Důkazní návrhy žalobce spočívající ve výslechu svědků, účastnické výpovědi žalobce, místním šetření a zhlédnutí fotodokumentace soud zamítl, neboť o skutkovém stavu věci nebylo sporu a těžištěm řízení bylo posouzení otázky účastenství žalobce ve správním řízení, tedy otázky právní, kterou nelze objasnit dokazováním.
15. Podle § 24 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, může být provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objízďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objízďky.
16. Podle odstavce 2 téhož ustanovení rozhoduje o uzavírce a objízďce příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objízďka, b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objízďka, c) s provozovatelem dráhy, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha, d) s Policií České republiky, má-li objízdná trasa vést po silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci.
17. Podle § 25 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, k užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny (dále jen "zvláštní užívání"), je třeba povolení příslušného

silničního správního úřadu vydaného s předchozím souhlasem vlastníka dotčené pozemní komunikace, a může-li zvláštní užívání ovlivnit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, také s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Souhlas vlastníka se zvláštním užíváním podle odstavce 6 písm. c) bodu 3 a odstavce 6 písm. d) se nevyžaduje v případě, že se jedná o veřejně prospěšnou stavbu; k návrhu na zvláštní užívání může vlastník uplatnit námitky, o kterých rozhodne silniční správní úřad.

18. V daném případě bylo na základě podané žádosti společně vedeno řízení o povolení uzavírky podle § 24 zákona o pozemních komunikacích a o povolení zvláštního užívání komunikací dle § 25 zákona o pozemních komunikacích. Těžiště řízení spočívá v posouzení otázky účastnictví v řízení podle těchto ustanovení, neboť napadené rozhodnutí je opřeno o závěr, že žalobce není ani účastníkem řízení podle § 24 zákona o pozemních komunikacích, ani účastníkem řízení podle § 25 tohoto zákona. Obě tato řízení mají vlastní právní úpravu, účastnictví v nich je proto třeba posuzovat odděleně, přičemž žalobce by mohl být se svou žalobou úspěšný, pakliže by soud shledal jeho účastnictví alespoň v jednom z uvedených typů řízení.
19. Pokud jde o řízení o povolení uzavírky podle § 24 zákona o pozemních komunikacích, jeho účastníkem je bezpochyby žadatel, další (vedlejší) účastníci řízení jsou pak výslovně jmenováni v odstavci 2 tohoto ustanovení. Žádné další subjekty již účastníky řízení o povolení uzavírky nejsou, když úprava § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je ve vztahu k úpravě účastnictví v zákoně č. 500/2004 Sb., správním řádu, speciální, a správní řád v tomto případě nelze použít. V tomto závěru se soud shoduje s dosavadní judikaturou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/2015-46, dostupný na www.nssoud.cz) i odbornou literaturou (ČERNÍNOVÁ, M., ČERNÍN K., TICHÝ M. Zákon o pozemních komunikacích: Komentář. Wolters Kluwer, dostupný v Systému ASPI).
20. V kontextu námitek žalobce soud zdůrazňuje, že za účastníka tohoto řízení je výslovně povolána obec, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka. Obec má v řízení hájit právě ty zájmy, které se žalobce pokouší hájit sám, totiž obecně řečeno životní komfort obyvatel obce. Bylo by veskrze nepraktickým řešením, pokud by v tomto typu řízení sám hájil své zájmy každý vlastník pozemku sousedícího s uzavíranou nebo objízdnou komunikací, neboť by to v případě řady řízení vedlo při střídmém odhadu k počtu účastníků v řádu stovek, což zákonodárce při úpravě tohoto řízení dle názoru soudu nezamýšlel.
21. Posledně uvedená argumentace neúnosně vysokým počtem účastníků je použitelná rovněž při posuzování účastnictví v řízení dle § 25 zákona o pozemních komunikacích. V řízení o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace silniční správní úřad zkoumá, zda je navrhované zvláštní užívání komunikace přípustné z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a na základě toho rozhoduje, zda zvláštní užívání povolí či nepovolí.

22. Z úpravy § 25 zákona o pozemních komunikacích přímo neplyne vyloučení úpravy správního řádu, proto je třeba učinit úvahu nad tím, kdo kromě žadatele, který je účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, může být rozhodnutím dotčen ve svých právech nebo povinnostech, jak to předpokládá úprava § 27 odst. 2 správního řádu. Je třeba přisvědčit žalobci, že k získání postavení vedlejšího účastníka řízení postačuje pouhá možnost dotčení v právech či povinnostech. V návaznosti na to však soud žalobci oponuje v jeho tvrzení, že v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 59 A 59/2013 žalobkyně, jež byla vlastníkem pozemku sousedícího s komunikací, na níž bylo povoleno pořádání rally, neprokázala dotčení ve svých právech či povinnostech, protože byla v řízení neúspěšná, zatímco žalobce v tomto řízení své dotčení prokázal.
23. Protože postavení účastníka závisí na pouhé možnosti dotčení v právech či povinnostech, nelze mezi vlastníky pozemků sousedících s komunikací, o jejímž zvláštním užívání se v řízení rozhoduje, rozlišovat a požadovat po nich, aby každý jeden vlastník pozemku prokazoval, jak bude případným zvláštním užíváním pozemní komunikace dotčen, s tím, že na výsledku dokazování záleží, zda bude tomu kterému vlastníku přiznáno postavení účastníka řízení. Vedení dokazování a zjišťování skutečného dotčení je již otázkou meritorního posuzování věci. Jinak řečeno, účastníky řízení o zvláštním užívání komunikace musí být buď všichni vlastníci pozemků sousedících s předmětnou komunikací, anebo naopak žádný z nich. Skutečnost, zda jimi jsou či nikoli pak nezávisí na procesu dokazování, nýbrž na pouhé obecné myšlenkové úvaze o možnosti eventuálního dotčení vlastníka sousedního pozemku vydaným rozhodnutím.
24. Soud nadále setrvává na svém závěru vyjádřeném v rozsudku ze dne 28. 5. 2014, č. j. 59 A 59/2013 – 40, že z povahy řízení o zvláštním užívání pozemních komunikací vyplývá, že jediným subjektem, u kterého připadá v úvahu účastenství podle § 27 odst. 2 správního řádu, je vlastník dotčených komunikací, resp. jejich majetkový správce, neboť v tomto zvláštním typu řízení je posuzováno jen a pouze užívání těchto komunikací, a to s ohledem na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Žalobce jako vlastník pozemků sousedících s pozemní komunikací proto účastníkem řízení o povolení zvláštního užívání této komunikace není, když jeho vlastnické právo k sousedním pozemkům není z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci relevantní.
25. Ke shodnému závěru dospěl i Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 15. 5. 2014, č. j. 22 A 123/2012-22. Přestože žalobce s tímto rozhodnutím polemizuje a poukazuje na to, že argumentace Krajského soudu v Ostravě (nikoli zdejšího soudu, jak žalobce z důvodu zjevné záměny uvedl) podobností úpravy s řízením dle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích je nepřipadná, když po takovém řízení následuje na rozdíl od zde řešené věci územní a stavební řízení, je třeba poukázat na to, že Nejvyšší správní soud uvedené rozhodnutí uveřejnil ve své Sbírce rozhodnutí. Z toho je zřejmé, že Nejvyšší správní soud považoval závěry Krajského soudu v Ostravě za správné a použitelné v dalších obdobných případech, přičemž zveřejněná právní věta tohoto rozhodnutí zní: „*Silniční správní úřad v řízení podle §*

25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, neřeší otázky ochrany vlastnického práva k pozemkům dotčeným zvláštním užíváním pozemní komunikace. Omezuje-li vlastníky sousedních nemovitostí povolené zvláštní užívání, mohou se bránit cestou vlastnické žaloby na poli soukromoprávním.“

26. Stejně jako Krajský soud v Ostravě ve shora uvedeném případě, i zdejší soud uzavírá, že z titulu vlastnictví nemovitostí sousedících s částí předmětné pozemní komunikace nevzniklo žalobci právo být účastníkem řízení před silničním správním úřadem o povolení zvláštního užívání komunikace, neboť jeho vlastnické či užívací právo nemohlo být samotným rozhodnutím v tomto řízení dotčeno. Nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že se v daném případě jedná o jiný způsob zvláštního užívání, než ve věci řešené ostravským soudem. Řízení o povolení zvláštního užívání pozemních komunikací je jednotně upraveným typem řízení, přičemž úprava účastenství v něm se neliší podle toho, o jaký konkrétní způsob zvláštního užívání se jedná.
27. Podstatnou částí žaloby je ryze soukromoprávní argumentace, kde žalobce popisuje, kdy a jakým způsobem bylo v minulosti zasaženo do jeho vlastnického práva. V tomto ohledu soudu nezbyvá než žalobce odkázat na soukromoprávní prostředky ochrany jeho práv. Nelze však souhlasit s žalobcem, že z důvodu neefektivity těchto prostředků je třeba přenášet rozhodování o jemu případně vzniklých škodách a omezeních do řízení před silničním správním úřadem.
28. Soud zdůrazňuje, že vydáním rozhodnutí o povolení zvláštního užívání komunikace nevznikají žalobci žádné povinnosti. Vydané rozhodnutí představuje pro pořadatele automobilového závodu veřejnoprávní povolení k užívání pozemních komunikací zvláštním způsobem, nezakládá mu však soukromoprávní oprávnění omezovat vlastníky pozemků sousedících s předmětnými komunikacemi. Žalobce tak není povinen na své pozemky kohokoli pouštět, trpět vznik škod na svém majetku apod.
29. V žalobě je jako v podstatě jediný (nedostatečný) prostředek ochrany žalobce označena ex post uplatněná civilní žaloba. Nad rámec předmětu řízení soud uvádí, že zejména v situaci, kdy se Rally Bohemia koná v dané lokalitě opakovaně, což je žalobci známo, je zde prostor pro řešení situace s dostatečným předstihem. Přestože pořadatel akce se patrně nemění, i kdyby tomu tak bylo, je v silách žalobce zjistit, kdo akci pořádá a předem s ním věc projednat. V případě jakéhokoli nezákonného omezování vlastnického práva je žalobce oprávněn požadovat nápravu např. i za asistence policie. V civilním řízení lze případně dosáhnout urychlené zatímní úpravy poměrů cestou předběžného opatření. Žalobci nic nebrání řešit situaci v soukromoprávní rovině ex ante. Pokud již škoda vznikla, nezbyvá, než věc projednat následně, nejlépe vzájemnou dohodou škůdce a poškozeného, popřípadě v soudním řízení. V tomto ohledu je nicméně žalobce ve stejné pozici jako kterákoli osoba, jíž byla způsobena škoda.
30. Předmětem tohoto řízení nicméně není posuzování rozsahu a efektivity jednotlivých prostředků ochrany vlastnického práva žalobce. Tyto prostředky

nicméně existují a nelze je nahrazovat přijetím žalobce za účastníka řízení o zvláštním užívání pozemních komunikací, které má zcela jiný účel. Soud opakuje, že vtažení vlastníků sousedních nemovitostí do tohoto řízení by vedlo k mnohdy až neúnosnému počtu účastníků řízení. Je zřejmé, že povolení zvláštního užívání pozemní komunikace může žalobce, stejně jako mnoho jiných osob využívajících této komunikace, určitým způsobem omezit, neboť pozemní komunikaci nelze ve vymezeném období standardním způsobem užívat. Ani to však nezakládá komukoli, kdo není vlastníkem komunikace, účastenství v předmětném řízení.

31. Soud v daném případě nepřezkoumává opatření obecné povahy, jímž byla stanovena přechodná úprava provozu v souvislosti s Rally Bohemia 2017. Lze nicméně konstatovat, že ze spisového materiálu, jehož je zmíněná přechodná úprava součástí, neplyne, že by bylo komukoli uloženo umisťovat dopravní značení či zařízení na pozemky žalobce. Pokud jde o žalobcem zmiňovaný nálezný Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 50/03 týkající se práva vlastníka zúčastnit se řízení, v němž je jeho vlastnické právo omezováno, soud již výše vysvětlil, že v řízení před správním orgánem prvního stupně či žalovaným nebylo vlastnické právo žalobce dotčeno. Rozdíl mezi účastníky řízení a osobami dávajícími podkladová vyjádření, na něž žalobce upozornil, soud vnímá, na řešení předmětné otázky to však ničeho nemění, stejně jako závěry ohledně účastenství v jiném řízení dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.
32. Nezbyvá tedy než uzavřít, že vlastník pozemků sousedících s pozemní komunikací není účastníkem řízení dle § 24 a § 25 zákona o pozemních komunikacích o uzavírce a zvláštním užívání této komunikace. Žalobce nebyl účastníkem řízení před správními orgány, proto bylo jím podané odvolání žalovaným zamítnuto v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu. Soud tedy považuje uplatněné žalobní body za nedůvodné, a jelikož současně nebyly shledány vady, pro něž by bylo třeba zrušit napadené rozhodnutí bez návrhu, podanou žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž vzniklé náklady soudního řízení nepřesáhly rámec běžné činnosti žalovaného. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Osobám zúčastněným na řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jim soud neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jim mohly náklady řízení vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 23. srpna 2018

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

